

Eno sovražno letalo se je po zračnem boju gorečo k padcu prisililo.

Na ostalih frontah je položaj nespremenjen.

Poraz boljševikov v Kavkazu.

K.-B. Konstantinopol, 2. maja. „Agence Telegraphique Milli“ poroča: Kakor javlja naš poročevalec iz Batuma, se je eno iz 10.000 boljševikov obstoječo in v smeri proti Elizabetpolu korakajočo skupino skozi upor dveh iz Daghestana pritegnjenih regimentov v smeri od Elizabetpola vstavilo. Zadnji dobili so ojačenja in so pobili boljševike, katerim so 8000 vjetih vzeli. Stavili so v Baku stoječim boljševikom predlog, naj se vdajo.

Do zadnjega moža.

Zürich, 4. maja. „Tribuna“ poroča: Calais in Dünkirchen morata biti od Angležev do zadnjega moža branjena. (To se pravi do zadnjega Francoza, kakor svoječasnno na vzhodu do zadnjega Rusa!)

Vojni svet „ojačen.“

K.-B. Paris, 4. maja. K vojnem svetu v Abbeville javlja „Petit Journal“: Zastopniki Anglije in Zjedinenih držav smatrajo za potrebno, vojna sredstva proti Nemcem se bolj pomnožiti in ojačiti. Obe državi si bodeta še bolj prizadevali, da generalu Foch na Francoskem zamoreta podati vedno večja pomožna sredstva na vojaštvu. — Taki vojni sveti so pri naših sovražnikih že na dnevnem redu in to je njih vojno geslo. Čim več besed, tem manj činov! Naše geslo pa so krepki in molčeči udarci do popolnega razvedrila sovražnikov.

Angleška sodba o vojnem položaju.

Bern, 2. maja. Gardiner piše v „Daily News“ o vojnem položaju: Sovražnik dosegel je uspeh, na katerega pred dvema mesecema nobeden niti v sanjah mislil ni. Držali smo angleško fronto za nepremakljivo. Mogoče bi tudi bila, če bi se politika Robertsona uresničila. Poraz pete armade dovedel je sovražnika v strelno razdaljo do Hazebrouck-a in Bethuna. Nočemo se sami sebi premotiti, da bi po načrtu nazaj šli. V imenu strategije ni šla peta armada v malo dnevih 30 milj nazaj pod izgubo 10.000 vjetih in pod izgubo višin, katere so njih tovariši v osemesečni bitki komaj priborili. Od premoči je bila peta armada kratko premagana in je morala nazadovati, pri čemur še o višjem vodstvu ničesar ne izražam. Tudi Portugalci niso bežali, da bi sovražnika v kakšno past zvaljali, namreč iz mnogo bolj primitivnih vzrokov. Ne glede na frontni odsek Vimy-hrbta, smo bili drugod iz viškov vrženi. Važna železnična črta Amiens-Bethune-Hazebrouck, ki veže francosko armado z angleško in to zopet z morsko obaljo, je v težki nevarnosti. Sovražnik stoji na Kemmelu, prvem strmem posameznem bregu, katerega last ima dalekosežno preosnovno severne fronte za posledico. Pri tem bode itak že ozek prostor manevriranja pri nadaljni izgubi ozemlja hudo zapletena operacije boja in nazadovanja posebno otežkočil.

Italijanska domneva o avstro-ogrski ofenzivi.

Bern, 4. maja. „Journal de Geneve“ poroča: Na podlagi poizvedb iz Rima so priprave Avstro-Ogrske proti Italiji kot popolnoma zaključene. Ofenziva prične se vendar še le v nekaj tednih, ker jih na tem sedaj še hud sneg ovira. General Diaz pritegnil je ojačenja na najbolj ogroženih mestih skupaj. V aprilu vršili so se v Italiji na podlagi tega izredni vpoklici pod orožje, da se je zamoglo ta ojačenja izvršiti.

Cesar na bojišču.

K.-B., 4. maja. Povedalo se je že, da se je odpeljal cesar 2. t. m. v spremstvu gene-

ralnega štaba barona pl Arza na bojno črto, kjer se je mudil dva dni. Cesar je obiskal benečansko bojno črto; vendar se ni zanimal zdaj samo za bojne črte, marveč je nadzoroval posebno ukrepe za izurjenje čet. Obiskal je 3. t. m. artiljerijsko strelišče, kjer je pohvalil večkrat vaje, pri katerih so vadili skupno z letalci opazovalci in s pehoto. Obiskal je tudi ta dan več divizij. Zelo je pohvalil dobro voljo in izvrstno stanje vseh čet; nagovoril je veliko častnikov in vojakov; marsikateri med njimi je dobil odlikovanje iz cesarjevih rok. Cesar je šele pozno zvečer zapustil svoje čete. Drugi dan je cesar nadzoroval teoretično praktični tečaj. Poslušal je zelo pozorno predavanje, s katerim se je razlagalo obiskovalcem, kakšne skušnje so se pridobile v zadnjem času vojske. Cesar je šel nato v stolp, od tam je opazoval zelo pozorno velezanimivo vojno vajo; ko je zapovedal vajo odtrobiti, je izrazil voditelju tečaja svojo zahvalo in priznanje. Cesar je nadzoroval nato nižjeavstrijske, češke in ogrske polke in je obiskal še tisti dan tudi Passarino, kjer je vladal zadnji beneški dož. Cesar je obiskal več prostorov in je v kapelici nekaj časa molil. Popoldne se je odpeljal cesar nazaj na Dunaj.

Krapina-Toplice zdravi **giht**
(Hrvatsko) **revma**
Pojasnila **išias**
in prospekt gratis.
Dobra oskrba zasigurjena! 158

Vojna na morju.

28.000 brutto-register-ton potopljenih.

K.-B. Berlin, 1. maja. W.-B. V zavrnem okolišču okrog Angleške bil je trgovinski promet naših sovražnikov z potopljenjem 28.000 brutto-register-ton težko oškodovan. Glavni delež na tem uspehu ima oberlajtnant Steindorff. Od njega poveljavani čoln potopil je v Kanalu šest parnikov z skupno 23.000 tonami. Vsi parniki, med temi dve ladji, vsaka po 5000 ton, so bili globoko naloženi in močno zavarovani. Tri parnike se je iz varnostnega spremstva izstrelilo. Z gotovostjo se lahko računi, da se je s tovorom potopljenih ladij sovražniku zopet dragocen vojni material v veliki množini uničil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

15.000 angleških mornarjev življenje izgubilo.

K.-B. Amsterdam, 2. maja. Kakor je izvedel neki tukajšnji list v Londonu, poroča predsednik zveze matrozov in kurjačev, da je skozi vojno podmorskih čolnov od avgusta 1914 okoli 15.000 angleških mornarjev življenje izgubilo.

Šef admiralnega štaba mornarice.

19.000 brutto-register-ton.

K.-B. Berlin, 3. maja. Uradno. Na severnem bojišču je bilo zopet 19.000 brutto-register-ton uničenih. Dva parnika sta bila v Kanalu iz močno zavarovanega spremstva izstreljena. Zlasti se je dognalo: angleški parnik „Knight Templar“ (7175 ton) in angleški parnik „Wilson.“

Šef admiralnega štaba mornarice.

Zopetni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin 4. maja. Uradno. Eden naših podmorskih čolnov (poveljnik kapitanlajtnant Neureuther) je v Irskem morju in dovoznih cestah skupno 20.000 brutto-register-ton sovražnega ladjinega prostora potopil.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Nadaljni uspehi podmorskih čolnov.

K.-B. Berlin, 6. maja. Uradno. V zapadnem Srednjem morju potopil je neki podmorski čoln vnovič pri slabem vremenu 5 parnikov z skupno 26.000 brutto-register-tonami. Vsi parniki so bili v varstvu; štirje od njih globoko naloženi.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Potopljeno.

K.-B. Berlin, 5. maja. Uradno. Novi uspehi podmorskih čolnov na severnem bojišču 12.000 brutto-register-ton. Med potopljenimi ladjami nahajal se je neki tank-parnik, ki je bil na vzhodni obali Angleške torpediran.

Šef admiralnega štaba mornarice.

Politični utrinki.

Seidlerjeve obljube.

Naš sedanji ministerski predsednik Seidler je mož malih besed, malih dejanj in velikih obljub. Odkar sedi v predsedstvu vlade, se prav za prav ničesar drugega ne čuje, nego Seidlerjeve obljube. Mož te vrste seveda tudi v vladanju, zlasti v tako prokletu zmešanem državi, kakor je Avstrija, ne more doseči velikih uspehov. Prvo dejanje Seidlerjeve vlade je bila amnestija čeških in drugih veleizdajalcev, ki je napravila v domačih poštenih patrijotičnih krogih, pa tudi v inozemstvu velikanski vtis. Seidler je pač mislil, da si bode na ta način v parlamentu veliko stranko Čehov pridobil. Pa Čehi so mu prej kot slej rekli, da jih naj ima rad. Pohlevni Seidler še vedno ni bil ozdravljen. Krnil je z vsemi mogočimi dobrotami tiste stranke, ki so očitno ali tajno svoje sovraštvo in svoje smrtno nasprotstvo do Avstrije kazale. Pa zopet se je Seidler blamiral in sicer pri zadnjem glasovanju o vojnih potrebah. Tam so Čehi in Jugoslovani ostali kot en mož in glasovali proti temu, da bi se našemu vojaku na fronti podelilo potrebni kos vsakdanjega kruha... Ali mislite, da je postal Seidler pametnejši? skoraj nič, vedno še hoče pridobiti zaslonbe pri nasprotnikih države, patrijotom pa jemlje kos za kosom pravice. Seidlerjeva vlada kaže torej vse znake, da bode kmalu iz pozorišča izginila.

Seidler govori.

Pred kratkim sklical je ministerski predsednik Seidler načelnike klubov državno-zbornskih strank k sebi, da jim raztolmači svoj sicer nejasni, mistični in nerazumljivi program. Govor je bil dolg in nerodno sestavljen. Glavne točke tega ministrovega programa so sledeče: Na Češkem se uvede ureditev v okrožjih, tako da bodejo tamošnji Nemci saj deloma rešeni vandaličnega jeroštva čeških nasilničev. Kar se pa tiče juga, je Seidler izjavil, da ne ve, ali se bode uresničila kedaj „jugoslovanska“ država ali ne. Verujemo, tega ne ve živa duša, kajti staro-testamentarični preroki so že davno izumrli. Samo nekaj, kar bi moral sicer sam vedeti, zašepetamo lahko Seidlerju v uho: „Jugoslovanska“ država se bode ustanovila, ako bode ententa zmagala. Ako bi pa, kakor vse kaže, ententa podlegla, potem je čisto gotovo, da se „jugoslovanske“ države med Dunajem in Trstom ne bode ustanovilo, kajti Korošičeve „revolucije“ se zamore bati pač le kak slabotnež ali otročaj. Dr. Seidler je seveda v svojem govoru Slovincem mazal med okoli ust; ali konečno je vendar priznal, da je sedanja agitacija za „jugoslovanstvo“ protipostavna in da jo je treba vstaviti. Radovedni smo, koliko eneržije se bode brizgnilo iz sifonske flaše dr. Seidler-ja. Na vsak način pa vprašamo nekaj; ako je to hujskanje za „jugoslovanstvo“ v naših krajih sedaj nakrat protipostavno, potem je bilo tudi preje protipostavno. In preje nista niti notranji mini-